

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Niemodlińskie PLH160005 (Dz. Urz. Woj. Op. poz. 241) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu ustanowił plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Niemodlińskie PLH160005, zwanego dalej obszarem Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczono obszar Natura 2000. Tryb dokonywania zmian w planie zadań ochronnych określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186, z późn. zm.), zwane dalej „rozporządzeniem”.

Zgodnie z § 6 rozporządzenia obejmuje on dokonanie następujących czynności:

- 1) ustalenie terenu objętego projektem planu zadań ochronnych oraz przedmiotów ochrony obszaru;
- 2) sformułowanie założeń do sporządzenia projektu planu zadań ochronnych;
- 3) podanie do publicznej wiadomości informacji o zamiarze przystąpienia do sporządzenia projektu planu zadań ochronnych;
- 4) identyfikację zainteresowanych osób i podmiotów prowadzących działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar;
- 5) sformułowanie projektu planu zadań ochronnych
- 6) uzgodnienie, o którym mowa w art. 28 ust. 6 ustawy.

Przy czym uzgodnienia, o którym mowa w art. 28 ust. 6 ustawy nie dokonuje się, gdyż przepis ten został uchylony (art. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. Nr 224, poz. 1337).

Sporządzający projekt zmiany planu zadań ochronnych umożliwia zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu (art. 28 ust. 3 i ust. 9 ustawy) oraz zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.), w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu (art. 28 ust. 4 i ust. 9 ustawy).

Projekt zmiany planu zadań ochronnych oraz zmieniony plan zadań ochronnych może być zamieszczony w publicznie dostępnych wykazach (art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko).

Projekt zmiany planu wymaga uzgodnienia z wojewodą (art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie - Dz. U. z 2022 r. poz. 135, z późn. zm.) i może być przedmiotem opiniowania przez regionalną radę ochrony przyrody (art. 97 ust. 3 pkt 2 ustawy).

Od czasu ustanowienia w 2017 r. planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 zmianie uległa granica przedmiotowego obszaru - zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2021/161 z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie przyjęcia czternastego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2021 r. Nr 51, str. 330). Tym samym w niniejszym akcie prawnym dokonano aktualizacji opisu granic i mapy obszaru Natura 2000.

Ponadto od czasu ustanowienia w 2017 r. planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 w odniesieniu do zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych (siedlisko oznaczone kodem 6410), łąk świeżych ekstensywnie użytkowanych (siedlisko 6510), torfowisk wysokich z roślinnością torfotwórczą (siedlisko 7110), łągów dębowo-wiązowo-jesionowych (siedlisko 91F0) oraz nocka łądkowłosego (gatunek 1318) stwierdzono, że nie występują one w obszarze Natura 2000. Wcześniejsze uznanie ich za przedmiot ochrony było wynikiem pierwotnego błędu naukowego popełnionego w trakcie sporządzania dokumentacji obszaru Natura 2000, na etapie jego wyznaczania.

Zgodnie z opracowanymi założeniami zmiana zapisów planu zadań ochronnych dotyczy również aktualizacji celów działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 poprzez zmianę brzmienia załącznika nr 4 do ww. zarządzenia. Zmiana ta wynika z potrzeby zapewnienia ochrony siedlisk przyrodniczych i gatunków, dla zachowania których wyznaczono przedmiotowy obszar, prowadzącej do utrzymania lub polepszenia stanu ich ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu.

Cele działań ochronnych określono biorąc pod uwagę zidentyfikowane zagrożenia i zestawy wskaźników stanu ochrony, opisane w metodyce przygotowanej na potrzeby Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ). Analizę zasadności przyjętych celów działań ochronnych przedstawia poniższa tabela.

Parametr/wskaźnik stanu ochrony	Cel działań ochronnych	Uzasadnienie przyjętego celu
7120 torfowiska wysokie, zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 9,2 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) uwzględniając dane z dokumentacji planu zadań ochronnych (2016). Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk i ich przekształcenia się w siedlisko 7110.
Gatunki charakterystyczne torfowisk wysokich	Utrzymanie na stanowisku w obszarze występowania co najmniej jednego gatunku torfowca i co najmniej jednego gatunku roślin naczyniowych, spośród charakterystycznych dla jednostek z klasy <i>Oxycocco-Sphagnetea</i> , tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) uwzględniając uwarunkowania lokalne. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) jedynym gatunkiem roślin naczyniowych charakterystycznych dla jednostek z klasy <i>Oxycocco-Sphagnetea</i> w obszarze jest <i>Drosera rotundifolia</i> . Ponieważ okres dziesięcioletni jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk, stan ten należy traktować jako referencyjny w okresie obowiązywania planu.
Gatunki dominujące	Utrzymanie na stanowisku w obszarze udziału gatunków wysokotorfowiskowych co najmniej 20%, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) uwzględniając uwarunkowania lokalne. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) w płacie siedliska dominują gatunki ekologicznie obce. Łączny udział gatunków charakterystycznych dla jednostek z klasy <i>Oxycocco-Sphagnetea</i> wynosi 20 %. Ponieważ okres dziesięcioletni jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk, stan ten należy traktować jako referencyjny w okresie obowiązywania planu.
Pokrycie i struktura gatunkowa mchów	Utrzymanie na stanowisku w obszarze pokrycia mchów	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015). Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na

	ponad 50 % lub zajmowania łącznie przez torfowce typowe dla kępek ponad 25 % całkowitej powierzchni zajmowanej przez wszystkie gatunki mchów, tj. oceny FV.	potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) w płacie siedliska pokrycie mchów wynosi 70 %, w tym torfowce typowe dla kępek zajmują 20 %.
Obce gatunki inwazyjne	Osiągnięcie na stanowisku w obszarze braku lub pojedynczego występowania obcych gatunków inwazyjnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015). Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) w płacie siedliska występuje tawuła kutnerowata <i>Spiraea tomentosa</i> z pokryciem 10 %.
Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie na stanowisku w obszarze 30 % udziału ekspansywnych roślin zielnych, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) udział ekspansywnych roślin zielnych wymagany dla utrzymania oceny U1 powinien mieścić się w przedziale 26–75 %. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) udział <i>Molinia caerulea</i> w płacie siedliska wynosi 30 %. Ponieważ okres dziesięcioletni jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk, stan ten należy traktować jako referencyjny w okresie obowiązywania planu.
Obecność krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie na stanowisku w obszarze powierzchni zajętej przez krzewy i podrost drzew na poziomie najwyżej 10 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015).
Udział dobrze wykształconych płatów siedliska	Utrzymanie na stanowisku w obszarze udziału dobrze wykształconych fragmentów płatu z roślinnością typową dla torfowisk wysokich nie mniejszego niż 15 %, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) uwzględniając uwarunkowania lokalne. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) w obrębie stanowiska udział dobrze wykształconych fragmentów z roślinnością typową dla torfowisk wysokich stanowi 15%. Ponieważ okres dziesięcioletni jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk, stan ten należy traktować jako referencyjny w okresie obowiązywania planu.
Stopień uwodnienia	Utrzymanie na stanowisku w obszarze poziomu wody mierzonego w piezometrze równo lub do 20 cm poniżej powierzchni torfowiska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015).
Pozyskanie torfu	Utrzymanie na stanowisku w obszarze braku pozyskania torfu, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015).
Melioracje odwadniające	Utrzymanie na stanowisku w obszarze rowów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury jedynie w niewielkim stopniu oddziałującej na warunki wodne torfowiska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7120 (2015) uwzględniając uwarunkowania lokalne. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) w obrębie stanowiska obecne są rowy melioracyjne z wodą stagnującą i płynącą. Ich obecność w małym stopniu oddziałuje na stosunki wodne na torfowisku z uwagi na częściowe zarastanie przez roślinność torfotwórczą. Stan ten należy traktować jako referencyjny w okresie

		obowiązywania planu.
Ogólny cel ochrony	Zachowanie w stanie niezadawalającym (U1).	Ponieważ okres dziesięcioletni jest zbyt krótki żeby mogło w jego trakcie dojść do regeneracji torfowisk, stan niezadawalający należy traktować jako referencyjny w okresie obowiązywania planu.
7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzeria-Caricetea nigrae</i>)		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 8,9 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Procent powierzchni zajęty przez siedlisko na transekcje	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze powierzchni zajętej przez siedlisko na transekcji na poziomie od 80 do 100 %, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze występowania od 4 do 6 gatunków charakterystycznych, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) gatunkami charakterystycznymi dla siedliska w obszarze są: <i>Agrostis canina</i> , <i>Carex canescens</i> , <i>Carex echinata</i> , <i>Carex nigra</i> , <i>Carex rostrata</i> , <i>Eriophorum angustifolium</i> , <i>Eriophorum vaginatum</i> , <i>Oxycoccus palustris</i> , <i>Rhynchospora alba</i> , <i>Sphagnum fallax</i> , <i>Straminergon stramineum</i> . Pomimo występowania w obszarze ponad 10 gatunków charakterystycznych dla siedliska, na poszczególnych stanowiskach ich liczba nie przekracza sześciu. Stan ten przyjęto za referencyjny.
Gatunki dominujące	Osiągnięcie na stanowiskach w obszarze, na których gatunki charakterystyczne dla siedliska 7140 nie dominują, ich udziału mniej więcej równego z udziałem pozostałych gatunków, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) w części płatów siedliska w obszarze dominują trzęślica modra i trzcina pospolita. Pomimo wdrożenia działań ochronnych, ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do wykształcenia się dominacji gatunków charakterystycznych na wszystkich stanowiskach w obszarze.
Pokrycie i struktura gatunkowa mchów	Utrzymanie na 60 % stanowisk w obszarze całkowitego pokrycia mchów ponad 50 % i zajęcia przez mchy torfowce łącznie ponad 50 % całkowitej powierzchni porośniętej przez wszystkie gatunki mchów, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Pomimo wdrożenia działań ochronnych, ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do osiągnięcia właściwego stanu wskaźnika na wszystkich stanowiskach w obszarze.
Obce gatunki inwazyjne	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze, braku gatunków inwazyjnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze najwyżej 5 % zajęcia powierzchni przez	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) gatunkami problematycznymi w

	ekspansywne rośliny zielne, tj. oceny U1.	obszarze są przede wszystkim trzęślica modra, a w mniejszym stopniu trzcina pospolita. Pomimo wdrożenia działań ochronnych, ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do całkowitego wyeliminowania trzęślicy modrej z płatów siedliska.
Obecność krzewów i podrostu drzew	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze, braku lub pojedynczego występowania drzew i krzewów, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Stopień uwodnienia	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze poziomu wody mierzonego w piezometrze powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Pozyskanie torfu	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku pozyskania torfu, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Melioracje odwadniające	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej, będących w stanie skutecznie odwadniać torfowisko, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7140 (2012).
Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu niezadawalającego (U1).	Pomimo wdrożenia działań ochronnych, ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do osiągnięcia właściwego stanu wskaźników kardynalnych „pokrycie i struktura gatunkowa mchów” oraz „gatunki ekspansywne roślin zielnych”. Nie jest też pewne, czy możliwe jest osiągnięcie w obszarze właściwego stanu wskaźnika „gatunki charakterystyczne”.
7150 obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 0,2 ha.	Źródło danych: własne oszacowanie powierzchni obniżen powstałych po wydobyciu torfu, w których wykształca się siedlisko (na podstawie ortofotomapy). Z ustaleń monitoringu stanu ochrony (2019) wynika, że w dokumentacji planu zadań ochronnych (2016) jako miejsce występowania siedliska wskazano o wiele za duży teren w stosunku do tego na jakim istnieją warunki pozwalające jemu się wykształcić. W związku z tym na 2023 r. została zaplanowana ekspertyza mająca na celu ustalenie rzeczywistej powierzchni siedliska w obszarze. Po uzyskaniu wyników ekspertyzy zostanie sporządzony wniosek o aktualizację SDF w powyższym zakresie.
Procent powierzchni zajęty przez	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).

siedlisko na transekcje	powierzchni zajętej przez siedlisko na transekcje na poziomie od 40 do 100 %, tj. oceny FV.	
Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze licznych małych (1-10 m ²) płatów, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Siedlisko wykształciło się w obszarze w kilkunastu obniżeniach w układzie równoległych pasów powstałych po wydobyciu torfu, których powierzchnia wynosi od kilku m ² do około 5 arów. Obecna struktura przestrzenna płatów jest traktowana jako referencyjna.
Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze występowania powyżej 3 gatunków charakterystycznych, lub pokrycia gatunków charakterystycznych na transekcje (w płatach) powyżej 50%, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2019) gatunkami charakterystycznymi dla siedliska w obszarze są: <i>Carex rostrata</i> , <i>Drosera rotundifolia</i> , <i>Eriophorum angustifolium</i> , <i>Rhynchospora alba</i> .
Gatunki dominujące	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze dominacji, a w przypadku braku dominanta, przewagi gatunków charakterystycznych dla siedliska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).
Odsłonięty torf	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze nieporośniętej powierzchni w obrębie transektu (płatów reprezentujących siedlisko na transekcje) na poziomie od 10 do 50 %, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Obecnie na obszarze występowania siedliska nie odbywa się wydobywanie torfu. Niewielkie, świeże odsłonięcia torfu powstają jedynie na skutek buchtowania dzików. Stan ten jest traktowany jako referencyjny.
Pokrycie i struktura gatunkowa mchów	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze całkowitego pokrycia mszaków w przedziale od 20 do 50 %, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Siedlisko w obszarze ma pochodzenie antropogeniczne (występuje w miejscach dawnego wydobywania torfu) i z powodu braku użytkowania podlega powolnemu procesowi sukcesji. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2019) proces ten nie jest na razie mocno nasilony i stąd nie wymaga podjęcia działań ochronnych do końca obowiązywania obecnego planu zadań ochronnych.
Obce gatunki inwazyjne	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku obcych gatunków inwazyjnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).
Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze najwyżej 5 % zajęcia powierzchni przez ekspansywne rośliny zielne, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Ekspansja trzęślicy modrej spowodowana jest w dużym stopniu przesuszeniem części płatów siedliska. Ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do całkowitego wyeliminowania trzęślicy modrej z płatów siedliska.

Obecność krzewów i podrostu drzew	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze, braku lub pojedynczego występowania drzew i krzewów, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).
Stopień uwodnienia	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze poziomu wody mierzonego w piezometrze od 2□ do 10 cm powyżej lub od 10□ do 20 cm poniżej powierzchni torfowiska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Pomimo wdrożenia działań ochronnych, ze względu na panujące w ostatnich latach warunki pogodowe, okres obowiązywania planu może okazać się niewystarczający do osiągnięcia właściwego stanu wskaźnika na wszystkich stanowiskach w obszarze.
Pozyskanie torfu	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku pozyskania torfu, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).
Melioracje odwadniające	Osiągnięcie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej, będących w stanie skutecznie odwadniać torfowisko, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012).
Geneza siedliska	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze nieregularnego oddziaływania czynników prowadzących do powstania siedliska, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7150 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Obecnie na obszarze występowania siedliska nie odbywa się wydobywanie torfu. Niewielkie, świeże odsłonięcia torfu powstają jedynie na skutek buchtowania dzików. Stan ten jest traktowany jako referencyjny.
Ogólny cel ochrony	Osiągnięcie stanu niezadawalającego (U1).	Siedlisko wykształciło się w obszarze w kilkunastu obniżeniach w układzie równoległych pasów powstałych po wydobywaniu torfu, których powierzchnia wynosi od kilku m ² do około 5 arów. Obecnie torfu nie wydobywa się a jego niewielkie, świeże odsłonięcia powstają jedynie na skutek buchtowania dzików. Stąd niezadawalająca ocena stanu wskaźników kardynalnych „struktura przestrzenna płatów siedliska” i „odsłonięty torf” traktowana jest jako referencyjna.
9110 kwaśne buczyny <i>Luzulo-Fagenion</i>		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 56,3 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Osiągnięcie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze typowej kombinacji florystycznej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) oraz wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze, występującymi w warstwie runa są: <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Maianthemum bifolium</i> , <i>Polytrichastrum formosum</i> .
Skład drzewostanu	Utrzymanie na co najmniej	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110

	75 % stanowisk w obszarze drzewostanów z udziałem buka większym niż 50 % przy braku gatunków obcych ekologicznie i geograficznie, tj. oceny FV.	(2015).
Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie	Utrzymanie sporadycznego (nie więcej niż 2 % pokrycia transektu) występowania w płatach siedliska niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka drobnokwiatowego. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) przede wszystkim obecność tego gatunku wpływa na ocenę wskaźnika.
Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie w obrębie co najmniej 75 % stanowisk w obszarze braku gatunków ekspansywnych lub obecności pojedynczych okazów gatunków nitrofilnych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie w obrębie co najmniej 50 % stanowisk w obszarze jednolitego drzewostanu z pojedynczymi drzewami w innym wieku, o jednakowym przestrzennie zwarcu, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącej poprawy struktury pionowej i przestrzennej roślinności.
Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze ponad 50 % udziału drzew starszych niż 50 lat, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do zwiększenia udziału drzew starszych niż 100 lat.
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie na przynajmniej 25 % stanowisk w obszarze obecności naturalnego odnowienia wypełniającego luki i prześwietlenia, lub intensywnie pojawiającego się w wyniku cięć obsiewnych, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, a przy rębniach nie wymagającego uzupełniania odnowieniem sztucznym, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Gatunki obce w drzewostanie	Osiągnięcie na co najmniej 90% stanowisk w obszarze braku gatunków obcych lub ich udziału nie przekraczającego 5 % pod warunkiem braku młodego pokolenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie w obszarze poniżej 3 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) oraz wynikami monitoringu stanu ochrony (2021), ze względu na młody wiek drzewostanów w płatach siedliska w obszarze

		martwe drewno wielkowymiarowe prawie nie występuje. Stąd nie jest możliwe żeby doszło do poprawy oceny wskaźnika w okresie obowiązywania planu.
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Osiągnięcie średniej wartości wskaźnika ze wszystkich stanowisk monitoringowych w obszarze na poziomie przynajmniej 10 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącego zwiększenia łącznych zasobów martwego drewna.
Mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)	Osiągnięcie średniej wartości wskaźnika ze wszystkich stanowisk monitoringowych w obszarze na poziomie przynajmniej 10 szt. drzew biocenotycznych na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącego zwiększenia liczby drzew biocenotycznych.
Inne zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Utrzymanie na przynajmniej 90 % stanowisk w obszarze braku zniekształceń runa i gleby w obrębie płatów siedliska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9110 (2015).
Ogólny cel ochrony	Utrzymanie stanu niezadawalającego (U1).	Ze względu na młody wiek drzewostanów budujących płaty siedliska w obszarze, niedobór martwego drewna wielkowymiarowego oraz obecność niecierpka drobnokwiatowego może w okresie obowiązywania planu decydować o obniżeniu oceny ogólnej, pomimo możliwego do osiągnięcia właściwego stanu wskaźnika kardynalnego „charakterystyczna kombinacja florystyczna”.
9170 grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> i <i>Tilio-Carpinetum</i>)		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 88,9 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Charakterystyczna kombinacja florystyczna	Utrzymanie na co najmniej 75% stanowisk w obszarze typowej kombinacji florystycznej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) oraz wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Carpinus betulus</i> , <i>Quercus robur</i> , <i>Tilia cordata</i> , <i>Acer platanoides</i> , <i>Cerasus avium</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Euonymus europaea</i> , <i>Cornus sanguinea</i> , <i>Hedera helix</i> , <i>Dactylis polygama</i> , <i>Melampyrum nemorosum</i> , <i>Milium effusum</i> , <i>Ajuga reptans</i> , <i>Cruciata glabra</i> , <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Chaerophyllum temulum</i> , <i>Brachypodium sylvaticum</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> , <i>Anemone nemorosa</i> , <i>Stachys sylvatica</i> , <i>Atrychium undulatum</i> .
Inwazyjne gatunki obce w podszyciu i runie	Utrzymanie na 50 % stanowisk w obszarze braku gatunków inwazyjnych w	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka

	podszycie i runie, a na pozostałych stanowiskach dopuszczalne pojedyncze występowanie w płatach siedliska niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , tj. utrzymanie oceny U1.	drobnokwiatowego. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) przede wszystkim obecność tego gatunku wpływa na ocenę wskaźnika.
Ekspansywne gatunki rodzime w runie	Utrzymanie na przynajmniej 75 % stanowisk w obszarze braku gatunków ekspansywnych lub obecności pojedynczych okazów gatunków nitrofilnych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
Struktura pionowa i przestrzenna roślinności	Utrzymanie na przynajmniej 50 % stanowisk w obszarze wielogeneracyjnego, zwartego drzewostanu, w którym obecne są luki i prześwietlenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie na co najmniej 20 % stanowisk w obszarze ponad 50 % udziału drzew starszych niż 50 lat, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do zwiększenia udziału drzew starszych niż 100 lat.
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie na przynajmniej 25 % stanowisk w obszarze reagującego na luki odnowienia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015).
Gatunki obce w drzewostanie	Utrzymanie na przynajmniej 50 % stanowisk w obszarze poniżej 1 % udziału gatunków obcych geograficznie przy braku ich odnawiania się, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do wyeliminowania obcych gatunków w drzewostanie na większej powierzchni obszaru.
Martwe drewno wielkowymiarowe	Utrzymanie w obszarze poniżej 3 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015), ze względu na młody wiek drzewostanów w płatach siedliska w obszarze martwe drewno wielkowymiarowe prawie nie występuje. Stąd nie jest możliwe żeby doszło do poprawy oceny wskaźnika w okresie obowiązywania planu.
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Osiągnięcie średniej wartości wskaźnika ze wszystkich stanowisk monitoringowych w obszarze na poziomie przynajmniej 10 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącego zwiększenia łącznych zasobów martwego drewna.
Mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)	Osiągnięcie średniej wartości wskaźnika ze wszystkich stanowisk monitoringowych w obszarze na poziomie przynajmniej 10 szt. drzew biocenotycznych na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170 (2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącego zwiększenia liczby drzew biocenotycznych.
Inne	Osiągnięcie na przynajmniej	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9170

zniekształcenia, w tym zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	90 % stanowisk w obszarze braku zniekształceń runa i gleby w obrębie płatów siedliska, tj. oceny FV.	(2015).
Ogólny cel ochrony	Utrzymanie stanu niezadowolającego (U1).	Ze względu na młody wiek drzewostanów budujących płaty siedliska w obszarze, niedobór martwego drewna wielkowymiarowego może w okresie obowiązywania planu zdecydować o obniżeniu oceny ogólnej, pomimo właściwego stanu wskaźnika kardynalnego „charakterystyczna kombinacja florystyczna”.
9190 kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>)		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 228 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Charakterystyczna kombinacja florystyczna runa	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze typowej kombinacji florystycznej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) oraz wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) gatunkami typowymi dla siedliska w obszarze są: <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Maianthemum bifolium</i> , <i>Carex pilulifera</i> , <i>Trientalis europea</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Convallaria majalis</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Molinia caerulea</i> , <i>Hieracium murorum</i> , <i>Polytrichastrum formosum</i> .
Gatunki dominujące w poszczególnych warstwach fitocenozy	Osiągnięcie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze dominacji gatunków typowych dla siedliska we wszystkich warstwach, przy zachowanych naturalnych stosunkach ilościowych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Udział dębu w drzewostanie	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze ponad 70 % udziału rodzimych gatunków dębów, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Udział sosny w drzewostanie	Osiągnięcie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze mniejszego niż 10 % udziału sosny, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze mniejszego niż 10 % udziału gatunków obcych ekologicznie (np. jawor, lipa), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze mniejszego niż 10 % udziału gatunków obcych ekologicznie (m.in. świerk,	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do wyeliminowania obcych geograficznie gatunków w drzewostanie na

	dagleźja, modrzew, dąb czerwony), tj. oceny FV.	większej powierzchni obszaru.
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Osiągnięcie średniej wartości wskaźnika ze wszystkich stanowisk monitoringowych w obszarze na poziomie przynajmniej 10 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do znaczącego zwiększenia łącznych zasobów martwego drewna.
Martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości	Utrzymanie w obszarze poniżej 3 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015), ze względu na młody wiek drzewostanów w płatach siedliska w obszarze martwe drewno wielkowymiarowe prawie nie występuje. Stąd nie jest możliwe żeby doszło do poprawy oceny wskaźnika w okresie obowiązywania planu.
Wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze ponad 50 % udziału drzew starszych niż 50 lat, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki dla osiągnięcia poprawy wskaźnika.
Naturalne odnowienie dębu	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze liczniejszego niż pojedyncze, naturalnego odnowienia rodzimych gatunków dębów, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Struktura pionowa i przestrzenna drzewostanu	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze na ponad 50 % stanowiska zwartego drzewostanu, w którym obecne są luki i prześwietlenia, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Ekspansywne gatunki obce w podszyciu i runie	Dopuszczalne pojedyncze występowanie w płatach siedliska niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> , tj. utrzymanie oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka drobnokwiatowego. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) przede wszystkim obecność tego gatunku wpływa na ocenę wskaźnika.
Ekspansywne gatunki rodzime (apofity) w runie; w tym gatunki nitrofilne, okrajkowe, porębowe, w tym trzcinnik piaskowy, jeżyny	Osiągnięcie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze co najwyżej pojedynczego występowania gatunków ekspansywnych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze braku zniekształceń runa i gleby w obrębie płatów siedliska, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).
Inne zniekształcenia (rozjeżdżenie, wydeptanie, zaśmiecenie)	Osiągnięcie na co najmniej 90 % stanowisk w obszarze braku śladów rozjeżdżania, wydeptywania i zaśmiecania,	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 9190 (2012).

	tj. oceny FV.	
Ogólny cel ochrony	Utrzymanie stanu złego (U2).	Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015), ze względu na młody wiek drzewostanów w płatach siedliska w obszarze martwe drewno wielkowymiarowe prawie nie występuje. Stąd nie jest możliwe żeby doszło do poprawy oceny wskaźnika „martwe drewno leżące lub stojące >3 m długości i >50 cm grubości” w okresie obowiązywania planu, co wpłynie na ocenę ogólną.
91D0 bory i lasy bagienne (<i>Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis</i>, <i>Vaccinio uliginosi Pinetum</i>, <i>Pino mugo-Sphagnetum</i>, <i>Sphagno girgensohnii-Piceetum</i>) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 761 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze obecności przynajmniej 1 gatunku z listy gatunków charakterystycznych dla siedliska, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) gatunkami charakterystycznymi dla występującego w obszarze podtypu sosnowy bór bagienny są: bagno zwyczajne <i>Ledum palustre</i> , borówka bagiczna <i>Vaccinium uliginosum</i> , torfowce <i>Sphagnum spp.</i> , żurawina błotna <i>Oxycoccus palustris</i> , modrzewnica zwyczajna <i>Andromeda polifolia</i> , wełnianka pochwowata <i>Eriophorum vaginatum</i> . Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, zwiększenie udziału gatunków charakterystycznych jest niemożliwe. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Gatunki dominujące	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze we wszystkich warstwach dominacji gatunków, które dominują w „naturalnym” zbiorowisku roślinnym, przy zachwianych stosunkach ilościowych, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, przywrócenie właściwych stosunków ilościowych w runie jest niemożliwe. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Inwazyjne gatunki obce w runie	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku inwazyjnych gatunków obcych w runie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015).
Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze obecności co najwyżej 1 rodzimego gatunku ekspansywnych roślin zielnych (trzęślice modrej), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, ograniczenie ekspansji trzęślice modrej jest niemożliwe. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Uwodnienie	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne

	obecnego stanu uwodnienia (woda na poziomie od 5 do 50 cm pod poziomem gruntu), tj. oceny U2.	uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, poprawa stanu uwodnienia jest niemożliwa. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Wiek drzewostanu	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze większego niż 20 % udziału drzew starszych niż 100 lat, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015)
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku gatunków obcych geograficznie w drzewostanie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015).
Gatunki obce ekologicznie w drzewostanie	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku gatunków obcych ekologicznie w drzewostanie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015).
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze obfitego, naturalnego odnowienia drzewostanu, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015)
Występowanie mchów torfowców	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze występowania mchów torfowców z co najwyżej obniżonym pokryciem albo różnorodnością gatunkową, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, poprawa stopnia dominacji i zróżnicowania gatunkowego torfowców jest niemożliwa. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Występowanie charakterystycznych krzewinek	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk w obszarze skąpego występowania charakterystycznych krzewinek, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W trakcie przeprowadzonego monitoringu stanu ochrony (2021) skąpe występowanie charakterystycznych krzewinek stwierdzono na 25 % stanowisk w obszarze. Na pozostałej powierzchni siedliska w obszarze charakterystyczne krzewinki nie występują. Zgodnie z ustaleniami monitoringu ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, zwiększenie udziału gatunków charakterystycznych, w tym krzewinek, jest niemożliwe. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
Pionowa struktura roślinności	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk w obszarze, antropogenicznie zmienionej, lecz zróżnicowanej pionowej struktury roślinności,	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do poprawy oceny w zakresie przedmiotowego wskaźnika.

	tj. oceny U1.	
Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku śladów zniszczenia runa i gleby związanego z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015).
Inne zniekształcenia	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku innych zniekształceń, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91D0 (2010, 2015).
Ogólny cel ochrony	Utrzymanie stanu złego (U2).	Zgodnie z wynikami monitoringu stanu ochrony (2021) ze względu na długotrwały stan przesuszenia płatów siedliska, któremu nie da się przeciwdziałać z powodu daleko idącego przekształcenia sieci wodnej obszaru, poprawa wskaźników kardynalnych, decydujących o złej ocenie ogólnej jest niemożliwa. Stąd stan obecny przyjęto jako referencyjny.
91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albae</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>, olsy źródliskowe)		
Powierzchnia siedliska	Utrzymanie powierzchni siedliska w obszarze na poziomie co najmniej 288 ha.	Źródło danych: dokumentacja planu zadań ochronnych (2016).
Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie na co najmniej 25% stanowisk w obszarze typowej kombinacji florystycznej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012). Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych (2016) gatunkami charakterystycznymi dla siedliska w obszarze są: olsza czarna, jesion wyniosły, kruszyna pospolita, leszczyna zwyczajna, <i>Carex remota</i> , <i>Circaea lutetiana</i> , <i>Festuca gigantea</i> , <i>Galium palustre</i> , <i>Humulus lupulus</i> , <i>Impatiens noli-tangere</i> , <i>Iris pseudoacorus</i> , <i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>Lycopus europaeus</i> , <i>Solanum dulcamara</i> , <i>Stachys sylvatica</i> , <i>Urtica dioica</i> .
Gatunki dominujące	Osiągnięcie na przynajmniej 75 % stanowisk w obszarze dominacji gatunków typowych dla siedliska, bez dominacji facjalnej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Gatunki obce geograficznie w drzewostanie	Osiągnięcie na przynajmniej 90 % stanowisk w obszarze udziału gatunków obcych geograficznie poniżej 1% i braku odnawiania się ich, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012). Zgodnie z dokumentacją planu zadań ochronnych (2016) w 25 % płatów siedliska stwierdzono obecność dębu czerwonego.
Inwazyjne gatunki obce w podszybie i runie	Utrzymanie na 25 % stanowisk w obszarze braku gatunków inwazyjnych w podszybie i runie, a na pozostałych stanowiskach dopuszczalne występowanie niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> bez facjalnej dominacji, tj. utrzymanie oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania i brak skutecznych metod zwalczania niecierpka drobnokwiatowego. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) przede wszystkim obecność tego gatunku wpływa na ocenę wskaźnika.
Rodzime gatunki ekspansywne roślin	Osiągnięcie na przynajmniej 75 % stanowisk w obszarze	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).

zielnych	nielicznego występowania gatunków ekspansywnych roślin zielnych, tj. oceny FV.	
Martwe drewno (łącznie zasoby)	Utrzymanie na 25 % stanowisk w obszarze powyżej 20 m ³ martwego drewna na 1 ha, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Martwe drewno leżące lub stojące powyżej 3 m długości i powyżej 50 cm grubości	Utrzymanie na przynajmniej 10 % stanowisk w obszarze przynajmniej 3 szt. wielkowymiarowego martwego drewna na 1 ha, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) obecność wielkowymiarowego martwego drewna stwierdzono w 2 płatach siedliska w ilości mniejszej niż 3 szt./ha. W pozostałych 18 płatach siedliska brak było wielkowymiarowego martwego drewna. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do poprawy oceny w zakresie przedmiotowego wskaźnika.
Naturalność koryta rzecznego	Utrzymanie na 4 stanowiskach braku regulacji cieków, na 4 stanowiskach regulacji z zachowaniem cech hydromorfologicznych cieków naturalnego, a na pozostałych stanowiskach regulacji zmieniających rytm zalewów lub regulacji zupełnie zmieniających linię cieków, tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Zgodnie z ekspertyzą sporządzoną na potrzeby dokumentacji planu zadań ochronnych (2015) na 9 stanowiskach występowanie łęgu jest związane z ciekami. Na czterech z nich stan ochrony oceniono na właściwy (44 % stanowisk), na kolejnych czterech jako niezadawalający, a na jednym jako zły (ocena na tym stanowisku decyduje o ocenie wskaźnika na poziomie obszaru). Stąd zły stan ochrony przyjęto jako referencyjny.
Reżim wodny (w tym rytm zalewów, jeśli występują)	Utrzymanie na przynajmniej 65 % stanowisk w obszarze odpowiedniej dynamiki zalewów i przewodnienia podłoża, a na pozostałych stanowiskach dynamiki zalewów i przewodnienia podłoża obniżonego w stosunku do normalnego tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. W związku z niskim stopniem naturalności koryt cieków, z którymi związane jest występowanie łęgów w obszarze, stan niezadawalający przyjęto jako referencyjny.
Wiek drzewostanu	Utrzymanie na 25 % stanowisk w obszarze mniejszego niż 20 % udziału drzew starszych niż 100 lat i mniejszego niż 50 % udziału drzew starszych niż 50 lat, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012) uwzględniając lokalne uwarunkowania. Okres obowiązywania planu jest zbyt krótki żeby mogło dojść do poprawy stanu wskaźnika.
Pionowa struktura roślinności	Utrzymanie na przynajmniej 50 % stanowisk w obszarze naturalnej, zróżnicowanej, pionowej struktury roślinności, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Naturalne odnowienie drzewostanu	Utrzymanie na przynajmniej 25 % stanowisk w obszarze występowanie obfitego odnowienia olszy czarnej i jesionu wyniosłego, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).

Zniszczenia runa i gleby związane z pozyskaniem drewna	Utrzymanie na przynajmniej 75 % stanowisk w obszarze braku zniszczeń runa i gleby związanych z pozyskaniem drewna, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Inne zniekształcenia	Osiągnięcie na przynajmniej 90 % stanowisk w obszarze braku innych zniekształceń (np. śladów rozjeżdżania, wydeptania, zaśmiecenia), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 91E0 (2010, 2012).
Ogólny cel ochrony	Utrzymanie stanu niezadawalającego (U1).	Obecność niecierpka drobnokwiatowego i niski stopień naturalności koryt cieków, z którymi związane jest występowanie łągów w obszarze, decydują o uznaniu stanu niezadawalającego jako referencyjnego.
1166 traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>		
Powierzchnia zbiornika	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze od 400 do 2000 m ² powierzchni zbiornika, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).
Staość zbiornika	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze stałych zbiorników (wysychających co najwyżej w 2 na 10 lat), tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).
Jakość wody	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze średniej jakości wody (woda bez wyraźnych zanieczyszczeń, dno po zaburzeniu nie wydziela woni siarkowodoru, licznie występują bezkręgowce, przy czym ich różnorodność gatunkowa jest niewielka), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010). Uwzględniając dane z weryfikacji występowania gatunku w obszarze i oceny stanu jego ochrony (2020) stan obecny uznano za referencyjny.
Zacienienie zbiornika	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze co najwyżej 60 % zacienienia zbiornika, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).
Wpływ ptaków wodnych	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze braku obecności ptaków wodnych, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).
Wpływ ryb	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze braku ryb w zbiorniku, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010). Stan właściwy wskaźnika, tj. brak wpływu ryb, osiągnany jest wyłącznie w sytuacji, gdy w zbiorniku nie ma ryb.
Liczba zbiorników w odległości ≤ 500 m	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze 4 lub więcej zbiorników w sąsiedztwie, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).
Ocena jakości środowiska lądowego	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach w obszarze środowiska lądowego posiadającego dobre warunki troficzne i liczne schronienia dla traszek (las, łąki z kępami	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010).

	traw i turzyc), zajmującego znaczną powierzchnię i całkowicie otaczającego zbiornik, przy braku barier dla migracji osobników (pól uprawnych, dróg), tj. oceny FV.	
Stopień zarośnięcia lustra wody przez roślinność	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk w obszarze stopnia zarośnięcia lustra wody na poziomie od 40 do 59 %, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2010). Uwzględniając dane z weryfikacji występowania gatunku w obszarze i oceny stanu jego ochrony (2020) stan obecny uznano za referencyjny.
1188 kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>		
Stan siedliska na podstawie poniższych charakterystyk składowych	Utrzymanie stanu niezadawalającego (U1).	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając dane z monitoringu stanu ochrony (2021). Na stan ochrony decydujący wpływ ma udział szuwaru w powierzchni zbiorników zasiedlonych przez gatunek, wysokość roślinności szuwarowej oraz obecność ryb. Ponieważ większość stanowisk w obszarze znajduje się przede wszystkim w stawach hodowlanych, nie jest możliwa poprawa ww. składowych charakterystyk parametru i tym samym obecną ocenę stanu siedliska przyjęto jako referencyjną.
Udział szuwaru w powierzchni zbiornika	Utrzymanie na co najmniej 30 % stanowisk ponad 25 % udział szuwaru w powierzchni zbiornika.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Wysokość roślinności szuwarowej	Utrzymanie na co najmniej 25 % stanowisk obecności szuwaru o wysokości do 1 m.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Roślinność zanurzona i pływająca (bez szuwaru)	Utrzymanie na co najmniej 50 % stanowisk bardzo licznej roślinności zanurzonej o pionowych pędach.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Nachylenie brzegów zbiornika	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach łagodne nachylenie brzegów zbiornika.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Zacienienie zbiornika	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk zacienienia powierzchni zbiornika mniejszej niż 50 %.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Obecność płyczn	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach obecności miejsc o głębokości do 30 cm.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Obecność ryb	Utrzymanie na co najmniej 30 % stanowisk braku ryb.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Bariery wokół brzegu zbiornika	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach poniżej 5 % długości brzegów zbiornika z obecnymi barierami utrudniającymi przemieszczanie się płazów.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Zabudowa otoczenia zbiornika	Utrzymanie na co najmniej 75 % stanowisk braku jakiegokolwiek zabudowy w promieniu 100 m.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).

Inne zbiorniki wodne w promieniu 500 m	Utrzymanie na wszystkich stanowiskach obecności co najmniej jednego zbiornika wody stojącej w promieniu 500 m.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Droga asfaltowa	Utrzymanie na co najmniej 80 % stanowisk braku drogi asfaltowej w promieniu 100 m.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
1308 mopek <i>Barbastella barbastellus</i> populacja rozrodcza		
Rozród gatunku	Utrzymanie braku stwierdzeń kolonii rozrodczych oraz braku stwierdzeń karmiących samic i osobników młodocianych w trakcie odłowów w sieci wykonanych w okresie od 10 lipca do 30 lipca (dopuszczalnie do 15 sierpnia), tj. oceny U2.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012). Uwzględniając nieliczne występowanie gatunku w obszarze (dokumentacja planu zadań ochronnych z 2016 r.), niską skuteczność odłowów oraz trudność w wykrywaniu jego kolonii rozrodczych, sytuację, w której rozród w obszarze nie zostanie potwierdzony przyjmuje się za stan referencyjny.
Aktywność gatunku	Utrzymanie liczby zarejestrowanych sygnałów echolokacyjnych mopków mniejszej niż 5 przelotów na godzinę nasłuchu detektorowego w oparciu o nagrania wykonane w okresie 10 lipca do 30 lipca (dopuszczalnie do 15 sierpnia) podczas odłowów (przy rozrodzie gatunku ocenionym na U1 lub U2), tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012). Uwzględniając nieliczne występowanie gatunku w obszarze (dokumentacja planu zadań ochronnych z 2016 r.) oraz trudność w rejestrowaniu jego sygnałów echolokacyjnych, obecną ocenę przyjęto jako referencyjną.
Powierzchnia zalesiona	Utrzymanie powierzchni leśnej lub jej zwiększenie w porównaniu z rokiem, w którym przeprowadzono pierwsze badanie stanu ochrony, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Powierzchnia lasów liściastych	Utrzymanie powierzchni lasów liściastych lub jej zwiększenie w porównaniu z rokiem, w którym przeprowadzono pierwsze badanie stanu ochrony, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Powierzchnia starodrzewów	Utrzymanie powierzchni drzewostanów w wieku powyżej 80 lat lub jej zwiększenie w porównaniu z rokiem, w którym przeprowadzono pierwsze badanie stanu ochrony, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Powierzchnia starodrzewów liściastych	Utrzymanie powierzchni drzewostanów liściastych w wieku powyżej 80 lat lub jej zwiększenie w porównaniu z rokiem, w którym przeprowadzono pierwsze badanie stanu ochrony,	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).

	tj. oceny FV.	
Liczba drzew obumierających i martwych	Osiągnięcie na wylosowanych powierzchniach próbnych mediany powyżej 2 drzew obumierających i martwych o pierśnicy powyżej 25 cm na 1600 m ² , tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012).
Grubość drzew żywych zapewniających potencjalne kryjówki dzienne	Utrzymanie na wylosowanych powierzchniach próbnych mediany liczby drzew żywych o pierśnicy większej niż 25 cm w przedziale pierśnicy od 30 do □40 cm, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2012) uwzględniając dane z dokumentacji planu zadań ochronnych (2016). Okres obowiązywania planu jest za krótki żeby mogło dojść do poprawy oceny wskaźnika.
1324 nocek duży <i>Myotis myotis</i> populacja rozrodcza		
Liczebność	Utrzymanie liczby osobników lub ewentualny spadek liczebności z dziesięciolecia nie większy niż 5 %, tj. oceny FV.	Przeprowadzone dwukrotnie badania (2015, 2019) potwierdziły brak miejsc rozrodu gatunku w obszarze. Obszar pełni wyłącznie funkcję żerowiska dla osobników obywających rozród poza obszarem w niezidentyfikowanych lokalizacjach. Dlatego jako cel działań ochronnych określono wyłącznie utrzymanie dotychczasowej liczby żerujących w obszarze osobników.
Struktura wiekowa	Nie określono	Przeprowadzone dwukrotnie badania (2015, 2019) potwierdziły brak miejsc rozrodu gatunku w obszarze. Obszar pełni wyłącznie funkcję żerowiska dla osobników obywających rozród poza obszarem w niezidentyfikowanych lokalizacjach. Stąd nie jest możliwe dokonanie pomiaru wskaźnika „struktura wiekowa”.
Powierzchnia schronienia dogodna dla nietoperzy	Nie określono	Przeprowadzone dwukrotnie badania (2015, 2019) potwierdziły brak miejsc rozrodu gatunku w obszarze. Obszar pełni wyłącznie funkcję żerowiska dla osobników obywających rozród poza obszarem w niezidentyfikowanych lokalizacjach. Stąd nie jest możliwe dokonanie pomiaru wskaźnika „powierzchnia schronienia dogodna dla nietoperzy”.
Zabezpieczenie przed niepokojeniem nietoperzy	Nie określono	Przeprowadzone dwukrotnie badania (2015, 2019) potwierdziły brak miejsc rozrodu gatunku w obszarze. Obszar pełni wyłącznie funkcję żerowiska dla osobników obywających rozród poza obszarem w niezidentyfikowanych lokalizacjach. Stąd nie jest możliwe dokonanie pomiaru wskaźników “zabezpieczenie przed niepokojeniem nietoperzy”.
Dostępność wylotów/wlotów dla nietoperzy	Nie określono	Przeprowadzone dwukrotnie badania (2015, 2019) potwierdziły brak miejsc rozrodu gatunku w obszarze. Obszar pełni wyłącznie funkcję żerowiska dla osobników obywających rozród poza obszarem w niezidentyfikowanych lokalizacjach. Stąd nie jest możliwe dokonanie pomiaru wskaźników “dostępność wylotów/wlotów dla nietoperzy”.
1355 wydra <i>Lutra lutra</i>		
Procent pozytywnych	Utrzymanie powyżej 60 % udziału punktów	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).

stwierdzeń gatunku	monitoringowych, na których odnotowano obecność gatunku, tj. oceny FV.	
Indeks populacyjny	Utrzymanie indeksu populacyjnego przyjmującego wartości od 10 do 15, tj. oceny U1.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015) z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i wyników monitoringu stanu ochrony (2021). Ze względu na to, że znaczna część stanowisk wydry położona jest w obrębie lub sąsiedztwie stawów hodowlanych, przyjęto obecną ocenę indeksu populacyjnego jako referencyjną.
Roczny wskaźnik trendu populacji	Utrzymanie rocznego wskaźnika trendu populacji przyjmującego wartość 0 lub większą, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).
Zagęszczenie populacji	Utrzymanie liczebności gatunku na poziomie 2 osobników na 10 km linii brzegowej, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).
Baza pokarmowa	Utrzymanie wskaźnika odnoszącego się do obfitości i dostępności pokarmu przyjmującego wartości powyżej 0,80, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).
Udział siedliska kluczowego dla gatunku	Utrzymanie wskaźnika odnoszącego się do obecności kluczowych siedlisk gatunku przyjmującego wartości powyżej 0,65, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).
Charakter strefy brzegowej	Utrzymanie wskaźnika odnoszącego się do charakteru strefy brzegowej przyjmującego wartości powyżej 0,85, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).
Stopień antropopresji	Utrzymanie wskaźnika odnoszącego się do stopnia antropopresji przyjmującego wartości powyżej 0,70, tj. oceny FV.	Zgodnie z opisem metodyki dla gatunku (2015).

Przystępując do prac nad projektem zmiany planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu, zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia, podał do publicznej wiadomości informację o zamiarze przystąpienia do sporządzenia projektu zmiany planu i możliwości zapoznania się z założeniami do sporządzenia tegoż projektu. Zawiadomienie ogłoszono w sposób zwyczajowo przyjęty, tj. wywieszono w siedzibie organu właściwego w sprawie (wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie RDOŚ w Opolu od 25.03.2022 r. do 29.04.2022 r., umieszczono na stronie BIP RDOŚ w Opolu 25.03.2022 r. oraz opublikowano w formie obwieszczenia w prasie o zasięgu regionalnym, tj. 25.03.2022 r. w opolskim wydaniu Gazety Wyborczej).

Realizując obowiązek wynikający z przepisu art. 28 ust. 3 ustawy, projekt zarządzenia został przekazany przy piśmie nr WPN.6320.9.2022 z 8.09.2022 r. zidentyfikowanym zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Zgodnie zaś z art. 28 ust. 4 ustawy, zapewniając możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w procesie przygotowania niniejszego planu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Opolu poinformował o przystąpieniu do

sporządzenia projektu zmiany planu zadań ochronnych i o jego przedmiocie, możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy, w tym projektem niniejszego zarządzenia oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, a także o miejscu, sposobie i terminie wnoszenia uwag i wniosków do powyższego projektu oraz o organie właściwym do ich rozpatrzenia. Zawiadomienie ogłoszono w sposób zwyczajowo przyjęty w siedzibie organu właściwego w sprawie (wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie RDOŚ w Opolu od 07.10.2022 r. do 28.10.2022 r.), umieszczono na stronie BIP RDOŚ w Opolu w dniu 07.10.2022 r. i opublikowano w formie obwieszczenia w prasie o zasięgu regionalnym, tj. opolskim wydaniu Gazety Wyborczej w dniu 07.10.2022 r.

Wypracowany projekt zmiany planu zadań ochronnych ujęto w publicznie dostępnym wykazie danych (ekoportal).

W trakcie przeprowadzonych konsultacji społecznych nie złożono uwag i wniosków.

Zagadnienia dotyczące procesu zmian celów działań ochronnych w ustanowionych planach zadań ochronnych dla opolskich obszarów Natura 2000 były przedmiotem obrad Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Opolu, na posiedzeniu 20 maja 2022 r.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Opolskiego (pismo nr IN.III.710.18.2022.PW z 18.11.2022 r.

Niniejszy akt prawny nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa w części, której dysponentem jest sprawujący nadzór nad obszarem Natura 2000.